

מ"ת 11358/01/24 - מדינת ישראל נגד ZARA YONAS, עציר

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 11358-01-24 מדינת ישראל נ' YONAS (עציר)
תיק חיצוני: 44218/2024

לפני המבקשת המשיב
כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל
נגד
המשיב ZARA YONAS (עציר)

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "החוק"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בפסילה ונהיגה ללא ביטוח.

ב"כ המבקשת טענה כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות בכתב האישום.

המשיב אזרח אריתריאה נכנס לארץ שלא כחוק ושוהה בה כבר 11 שנים!

ב"כ המבקשת טענה, כי לנוכח העבירות בכתב האישום קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו ולפיכך ומשאין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת, ביקשה להיעתר לבקשתה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. התובעת הפנתה לתיק החקירה.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לעניין מסוכנותו. בנוסף מודיע כי אין חלופת מעצר כלשהיא.

הסניגור טוען כנגד גביית הודעת המשיב בחקירה, אשר נגבתה בערבית ותורגמה לעברית וזאת כמפורט בפרוטוקול.

יודגש כי בישיבה הראשונה, התבקשתי ע"י המשיב לזמן מתורגמן לטיגרית ולא טרחתי לחקור אותו עם מדבר שפות אחרות. בקשתו הושמעה באוזני בעברית.

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את

אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י).

תיק החקירה הוגש לעיוני.

לאחר שבחנתי את הבקשה ועיינתי בחומר החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב ואף קיימת עילת מעצר כנגדו בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב). אין מחלוקת כי המשיב איננו רשוי לנהיגה בישראל. בשל היותו במשך 11 שנים בתחומי המדינה - ממילא אף אם היה ברשותו בזמן כל שהוא רשיון נהיגה בינלאומי - איננו רשאי לנהוג בישראל.

במקרה זה, מלבד הסכנה לחיי אדם, הטמונה בעבירות המיוחסות למשיב עולה, כי מדובר באדם שאינו שועה לאזהרות כלפיו ומזלזל באופן שיטתי בחוק, באוכפיו, ובהחלטות בתי המשפט השונים. מסקנה זו עולה מעברו התעבורתי המכביד.

המשיב נדון בתיק בימ"ש באשדוד בתיק 4301-07-20 למשך 5 שנות פסילה.

המשיב נדון בתיק בימ"ש בתל-אביב 6895-05-21 למשך 38 חודשי פסילה.

המשיב נדון בתיק בימ"ש בתל-אביב 16732-05-22 למשך 10 שנות פסילה.

כנגד המשיב מאסר מותנה למשך 7 חודשים.

למרות זאת בחר לנהוג.

המשיב כבר ריצה 34 חודשי מאסר מצטברים, אך טרם הפיק לקחו.

לכאורה מדובר בפעם **החמישית** בה נוהג בפסילה ובפעם **השביעית** בה נוהג מבלי שהוא רשוי לנהיגה בישראל. אין ספק כי מדובר ברצדיוויסט.

כל אלו מצביעים על מי שלא ניתן לתת בו אמון שלא יפר את תנאי חלופת המעצר, אמון שהוא, כידוע, הבסיס להשתת חלופה חלף מעצר מאחורי סורג ובריח.

"כפי שנפסק, כאשר המקרה, לאור נסיבותיו הספציפיות, למד על כך שלא יהיה די בחלופת מעצר כלשהי כדי להשיג את תכלית המעצר, אין צורך לבחון חלופות קונקרטיות". (בש"פ 8471/01 דכנאש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] ניתן ביום 08.11.01).

סבורתני כי במקרה דנן, ניתן ללמוד ממכלול הנסיבות, כי אין חלופת מעצר שיהיה בה כדי להשיג את תכלית המעצר, בשים לב לעברו המכביד של המשיב ולנסיבות החמורות של המקרה.

1. אשר לטענות בדבר אופן גביית ההודעה:

עפ"י מסמכים בתיק החקירה - המשיב מימש זכותו להוועצות עם הסניגוריה, קודם לחקירתו.

2. ממילא, אין בהודעתו בחקירה "הודיה באשמה" ולפיכך בשלב זה (אציין כפי שאף יפורט בהמשך) כי לא מצאתי באופן גביית עדותו פגם המביא לכרסום מהותי בראיות התביעה.

צפיתי בסרטון מצלמות הגוף של השוטרים. מצאתי כי המשיב דובר עברית, בין בשאלות ובין באמירות ספונטניות ולא שמעתי טענה כי נזקק לתרגום בדבריו באוזני השוטרים.

בדבריו באולם בית המשפט:

המשיב אומר דבר והיפוכו מבלי להניד עפעף ואף מעדכן גרסתו לפי מה שנוח לו.

משהבין כי נטען ע"י סנגורו שאיננו מבין עברית מצא לנכון לספר כי בהיותו במעצר, כלל לא דיבר טלפונית עם סנגורו, אלא חבר בשם "ג'ון" דיבר במקומו. כשנשאל על ידי בית המשפט: "אני דורשת לדעת מי האיש שדיבר בטלפון ולא אמר שהוא משקר שזה לא אתה אלא הוא".

משנה גרסתו וטוען כי "אחרי שהלכתי לאגף, כשהייתי באגף אמרתי לו שיתקשר אליו".

בהמשך משביהמ"ש מעמידו על חומרת שינוי הגרסא מספק גרסא אלטרנטיבית ועתה מספר כי היה נוכח בשיחה בין ג'ון לבין עוה"ד...

למען הסר ספק, אציין, כי אינני נותנת אמון בגרסאותיו המתחלפות של המשיב. אדגיש ואומר כי אף במהלך הדיון, ענה לשאלות בית המשפט מבלי שנזקק לתרגומו של המתורגמן ואף ענה על רוב השאלות בעברית.

בנוסף, כמפורט בפרוטוקול, דבר עם סנגורו באוזני ביהמ"ש, (כמפורט בפרוטוקול) מיוזמתו ובשפה העברית.

יתירה מכך, לא נשמעה בפני הכחשה לכך שדובר בשפה הערבית. מקום שנחקר חשוד הדובר יותר משפה אחת, הרי לא יעלה על הדעת שיחקר במקביל בכל השפות בהן דובר...

במקרה זה, סבורתני, כי בנסיבות העניין אין כל מקום לשקול שחרור בכל חלופה וממילא לא הוצגה כל חלופה!

כבר נפסק, כי כאשר שאלת ההתאמה לחלופת מעצר אינה מתעוררת כלל, אין גם מקום להעמיס על שירות המבחן הכנת תסקיר שעניינו הערכת מסוכנות. כך גם נפסק בבש"פ 7038/09:

"בשאלה זו נפסק כבר בעבר, כי החובה לשקול את האפשרות לחלופת מעצר קבועה בחוק, ולפיכך על בית המשפט לפעול ככלל על פי חובה זו. יחד עם זאת, בחינה עקרונית זו איננה בהכרח מובילה בכל מקרה לבדיקה קונקרטית על ידי שירות המבחן. במקרים בהם נשללת על פניה האפשרות לחלופת מעצר, כגון מקרים בהם מיוחסת לנאשם עבירת אלימות חמורה ביותר, או מקרים של נאשמים בעלי עבר פלילי מכביד, או כאלה שהוכיחו בעבר כי אין ליתן בהם אמון, או שברחו ממשמורת חוקית - אין צורך להעביר עניינם לבדיקה של שירות המבחן על מנת שיבחן האם קיימת בעבורם חלופת מעצר מתאימה." בש"פ 7038/09 אבו אסעד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (מיום 14.9.2009).

לאור התנהגותו של המשיב בעבר, הפרות החוק החוזרות ונישנות על ידו, זלזולו של המשיב בחוק ורמיסתו פעם אחר פעם ברגל גסה, אין שום ביטחון שבמקרה של המרת המעצר לחלופה, לא ישוב המשיב על העבירות בהן הוא מואשם עתה.

גם ענישה קודמת לא השיבה אותו למוטב ולא הרתיעה אותו מלחזור על אותה עבירה.

על כן, הנני סבורה כי בנסיבות אלו, מוצדק מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, בין היתר, כדי למנוע מהמשיב התעלמות מהחוק והמשך סיכון ציבור המשתמשים בדרך.

אין ספק, כי בנסיבות המקרה דנן, אי אפשר לסמוך על המשיב שלא יבצע עבירות נוספות עד לביורר משפטו, ועל כן יש הצדקה מלאה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

סוף דבר, הריני מורה על מעצרו של המשיב עד סיום ההליכים המשפטיים בתיק העיקרי.

זכות ערר כחוק.

שעת סיום דיון: 15:57

ניתנה היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024.

